

การพัฒนาความมุ่งมั่นในการเรียนของนิสิตสาขาวิชาการท่องเที่ยวและการ
โรงแรม ชั้นปีที่ 1 คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

**AN APPROACH FOR GENERATING LEARNING COMMITMENT FOR HOTEL
AND TOURISM STUDENT, FACULTY OF FACULTY OF SOCIAL SCIENCES,
SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY**

เศรษฐวัฏษ์ พรหมสิทธิ์¹

Sedtawat Prommasit¹

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดรูปแบบการพัฒนาความมุ่งมั่นในการเรียนของนิสิตสาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม ชั้นปีที่ 1 คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการวิจัย กลุ่มตัวอย่างคือ นิสิตชั้นปีที่ 1 สาขาการท่องเที่ยวและการโรงแรมจำนวน 90 คน การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์รูปแบบอุปนัย ผลการวิจัยพบว่า ความมุ่งมั่นในการเรียนโดยรวม อยู่ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.77 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.81 และทุกๆ ด้านก็อยู่ระดับมากเช่นกัน โดยด้านความตั้งใจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.15 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.77 รองลงมาคือ ด้านการทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย ค่าเฉลี่ย 3.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58 ด้านการพยายามแก้ข้อบกพร่องของตนเองเกี่ยวกับการเรียน ค่าเฉลี่ย 3.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.76 และด้านความกระตือรือร้น ค่าเฉลี่ย 3.35 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.67 ตามลำดับ รูปแบบการพัฒนาความมุ่งมั่นในการเรียนของผู้เรียนควรเริ่มจากด้านความตั้งใจของผู้เรียน และเสริมด้วยการจัดการเรียนให้สอดคล้องกับความคาดหวังของผู้เรียนต่อการเรียนการสอนของอาจารย์

คำสำคัญ: ความมุ่งมั่นในการเรียน, การท่องเที่ยวและการโรงแรม

Abstract

The objective of this research was to determine a model for developing a commitment to learning among the first year students of Tourism and Hospitality, Faculty of Social Sciences. Srinakharinwirot University The questionnaire and interview form were used as research tools. The sample group was 90 first grade students in Tourism and Hospitality. Data analysis were percentage, frequency, mean, standard deviation. and inductive summary analysis The results showed that Overall commitment to school was very

¹ Faculty of Business administration for society, Srinakharinwirot University, Corresponding Author, Email Address: sedtawat@g.swu.ac.th

high, the mean was 3.77, the standard deviation was 0.81, and all aspects were very high as well. by intention The highest mean was 4.15 standard deviation 0.77, followed by work as assigned, mean 3.90 standard deviation 0.58, and trying to solve their own defects related to learning, mean 3.66 deviation. Standard 0.76 and Enthusiasm, mean 3.35, Standard Deviation 0.67, respectively. The model for developing learning commitment of learners should start from the part of the learner's intention. and supplemented by the management of learning to achieve the learner's expectations for the teacher's teaching

Keywords: Learning Commitment, Hotel and Tourism

บทนำ

ในฐานะที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐที่มุ่งเน้นพันธกิจหลักสำคัญ 4 ด้านเพื่อตอบสนองการพัฒนาชาติ ประกอบด้วย การผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม รวมถึงวิสัยทัศน์ในการมุ่งสู่การเป็น “มหาวิทยาลัยรับใช้สังคม” นั้น ส่งผลให้มหาวิทยาลัยฯ ตระหนักและให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการผลิตบัณฑิตที่มีคุณลักษณะพึงประสงค์ ตามความต้องการของสังคมและประเทศ พัฒนาทักษะในการวิจัยและค้นคว้า การเสริมสร้างทักษะของผู้สำเร็จวิชาการและการวิจัยเพื่อการพัฒนาสังคมโดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมหรือชุมชน และเพื่อผลิตบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว รวมถึงวิชาชีพด้านการบริการที่พร้อมทั้งความรู้ทางวิชาการในศาสตร์อาชีพ ทักษะเชิงปฏิบัติการ ตลอดจนมีจิตสำนึกสาธารณะและคุณธรรม จริยธรรมในการประกอบธุรกิจที่คำนึงถึงสังคมและประเทศชาติเป็นสำคัญ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยวและการโรงแรม เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณลักษณะ คือ 1) มีศักยภาพทางวิชาการและทักษะทางวิชาชีพที่สอดคล้องกับตลาดแรงงานและสภาพแวดล้อมด้านการดำเนินธุรกิจในภูมิภาคอาเซียน 2) มีความรู้ ความสามารถ และนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้ที่เอื้อต่อการพัฒนาและบริหารจัดการธุรกิจการท่องเที่ยวและการโรงแรม และ 3) มีคุณธรรม จริยธรรม ขยันหมั่นเพียร มีจิตสำนึกในจรรยาบรรณวิชาชีพ มีความรับผิดชอบต่อตนเอง สังคม และประเทศชาติ

ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา มีนักวิจัยด้านการศึกษานำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับความมุ่งมั่น ในการเรียนรู้ โดยระบุว่า เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนของผู้เรียน ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ในระยะสั้นนั้น ผู้เรียนที่มีความมุ่งมั่นในการเรียนจะมีผลการเรียนที่ดี และความมุ่งมั่นในการเรียนยังช่วยลดพฤติกรรมเสี่ยง เช่น การใช้เวลาเสพติด การมีพฤติกรรมเสี่ยงด้านเพศ และการก่ออาชญากรรมอีกด้วย และความมุ่งมั่นในการเรียนนี้ยังจะส่งผลออกมาจากพฤติกรรมมีส่วนร่วม เช่นการมีส่วนร่วมในการอภิปรายในประเด็นต่างๆ ในชั้นเรียน หรือการซักถามในประเด็นต่างๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลเพิ่มเติม (สุวิทย์ อัสสพันธ์, 2556) และความมุ่งมั่นในการเรียนยังเป็นที่มาของพื้นฐานที่เอื้อให้นักเรียนเรียนรู้อย่างตั้งใจ เอาใจใส่ทุ่มเทให้การเรียนอย่างเต็มที่ เช่น เอาใจใส่ ตั้งใจฟังคำบรรยายของครู ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่ เติบโตความสามารถ มีความรับผิดชอบ ตั้งใจหมั่นศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอย่างสม่ำเสมอ (กมลทิพย์ อัจหาญ, 2553)

สำหรับนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่เพิ่งเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยก็ยังไม่ทราบว่าจะจริง ๆ แล้วสาขาวิชาที่เรียนนี้ตนเองมีความชอบหรือตั้งใจอยากเรียนจริงหรือไม่มากนักเลยเพียงใด ทำให้มีการลาออกระหว่างภาคเรียนอยู่บ้าง แต่ถ้าหากนิสิตได้รับกระบวนการช่วยสร้างเริ่มความมุ่งมั่นในการเรียนก็อาจจะช่วยให้สามารถศึกษาต่อ

จนสำเร็จการศึกษาครบตามหลักสูตรได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความมุ่งมั่นในการเรียนของนิสิตสาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรมชั้นปีที่ 1 คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ นี้ขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคาดหวังและความมุ่งมั่นในการเรียนของนิสิตสาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม ชั้นปีที่ 1 คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. เพื่อกำหนดรูปแบบการพัฒนาความมุ่งมั่นในการเรียนของนิสิตสาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม ชั้นปีที่ 1 คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การทบทวนวรรณกรรม

ความมุ่งมั่นในการเรียน

ความหมายของความมุ่งมั่น นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของความมุ่งมั่นไว้ ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (ราชบัณฑิตยสถาน. 2546) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า “ความมุ่งมั่น” ว่า “คือการตั้งใจอย่างแน่วแน่”

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2546) ได้กล่าวไว้ว่า ความมุ่งมั่น คือ ความตั้งใจแน่วแน่ที่จะกระทำให้สำเร็จหนึ่งเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่ตั้งใจไว้ ทำให้เราคิดเสมอว่าสิ่งนั้นจะต้องเกิดขึ้นและเป็นจริงได้ ความมุ่งมั่นไม่ใช่เพื่อจะแข่งขันกับผู้อื่นแต่เพื่อกระทำในสิ่งที่ตนปรารถนามากที่สุด ความมุ่งมั่นที่แน่วแน่ทำให้เกิดแรงขับที่จะกระทำสิ่งนั้นตามแรงปรารถนาให้สำเร็จให้ได้ ความมุ่งมั่นนั้นจะถูกควบคุมให้อยู่ในระดับที่สูงอยู่ตลอดเวลา ไม่วอกแวกออกไปจากเป้าหมายนั้น สามารถเผชิญกับปัญหาต่างๆ เบื้องหน้าได้ และเกิดความเพียรกระทั่งประสบความสำเร็จ

กรมวิชาการ (2545) ได้นิยามความหมายของความมุ่งมั่นว่า หมายถึง ความตั้งใจและกระตือรือร้นในการทำงาน โดยไม่ผัดวันประกันพรุ่ง ซึ่งมีลักษณะเด่น 2 ประการ คือ

1. มีความกระตือรือร้นและตั้งใจที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาสาทำหรือทำทันที
2. การกระทำดังกล่าวนั้นมีความคงที่ สม่ำเสมอหรืออย่างต่อเนื่อง

เจียรนัย ทรงชัยกุล (2547) ได้ให้ความหมายของความมุ่งมั่น ว่าเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกด้วยความตั้งใจจริง เอาใจใส่ มีความมานะอดทน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่เกิดขึ้น

ชม ภูมิภาค (2548) ได้นิยามความหมายของ ความมุ่งมั่นว่า หมายถึง ความขยันขันแข็งเอาการเอางาน มีความพยายาม มีความอดทนไม่ท้อถอย และไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรค

โอลิค (ฟิลิฏฐ์ ศรีหัตถกรรม. 2549; อ้างอิงมาจาก Orlick. 2005) ได้ให้ความหมายของคำว่า “ความมุ่งมั่น” ว่าเป็นเรื่องของความตั้งใจ และเป็นองค์ประกอบแรกที่ทำให้ถึงชัยชนะ เนื่องจากคนเรานั้นไม่เพียงต้องการมีชีวิตอยู่เท่านั้น แต่ยังอยู่เพื่อแสวงหาสิ่งที่ตนต้องการ ซึ่งสำหรับบางคนแล้ว สิ่งนี้อาจหมายถึงการประสบความสำเร็จหรือการเป็นเลิศทางการเรียน

วัฒนา สุนทรชัย (2550) ได้ให้ความหมายของความมุ่งมั่นว่า คือ ความตั้งใจแน่วแน่ ในอันที่จะทำสิ่งใด ๆ ให้บรรลุผลสำเร็จให้จงได้ไม่ว่าจะต้องทุ่มเทแรงกาย แรงใจ และกำลังสติปัญญาอย่างมากน้อยแค่ไหน ไม่ว่ามันจะต้องเปลืองเวลาเนิ่นนานสักเท่าใด และไม่ว่าจะยากสักปานใดก็ไม่ย่อท้อโดยเด็ดขาด โดยพลังอำนาจแห่งความมุ่งมั่น จะแสดงตัวออกมาภายนอกผ่านพฤติกรรมของการมีมานะพยายาม ความบากบั่นหมั่นเพียร ความอดทนต่อความ

เหนื่อยล้า และความกล้าหาญต่อการฟันฝ่าอุปสรรค ปัญหา ซึ่งมันจะช่วยให้คุณทำงานใดๆ ได้อย่างต่อเนื่อง จนกว่าจะประสบผลสำเร็จได้

Choosakul (2004, p. 9) ได้อธิบายว่าความมุ่งมั่น (Commitment) เป็นการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง หรือความรับผิดชอบที่มากพอๆ กับการปฏิบัติที่รู้สึกเหมือนเป็นพันธะผูกพัน โดยมีจุดมุ่งหมายของการกระทำเพื่อให้ได้ในสิ่งที่ต้องการหรือสิ่งที่ต้องมี

Hirschi (1971) ให้ความหมายว่า ความมุ่งมั่น หมายถึง การที่บุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ทุ่มเท พลัง เวลา ของตนไปกับการกระทำบางสิ่งบางอย่างโดยหวังว่าจะได้รับผลตอบแทน และเมื่อใดก็ตามที่บุคคลนั้นกระทำออกนอกกลุ่มนอกทางที่เขาเคยกระทำอยู่ เขาต้องคำนึงถึงเวลา พลังงานที่ได้ทุ่มเทไปกับสิ่งนั้นๆ ว่าคุ้มหรือไม่

Becker (1960) ให้นิยามความมุ่งมั่น (Commitment) ว่าเป็นเงื่อนไขต่างๆ ที่ช่วยให้บุคคลดำเนินอยู่ในวิถีทางของการกระทำนั้นอย่างมั่นคงและอย่างถาวร

จากการศึกษาเกี่ยวกับแนวคิด ความหมายของความมุ่งมั่นดังที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าความมุ่งมั่น (Commitment) หมายถึง ความตั้งใจอย่างแน่วแน่ ในการกระทำสิ่งหนึ่ง สิ่งใดอย่างจริงจังต่อเนื่อง ด้วยความรับผิดชอบ ทุ่มเททั้งพลัง และเวลา เพื่อให้ได้ผลตอบแทนตามที่มุ่งหวัง หรือต้องการหากนำคำว่า “ความมุ่งมั่น” มาใช้กับ “การเรียน ” เป็นความมุ่งมั่นในการเรียน จะเห็นว่า

ความมุ่งมั่นในการเรียน คือ พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความขยัน อดทน รับผิดชอบในงานที่ครูมอบหมายอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ ทุ่มเท ทั้งทรัพย์สิน เงินทอง พลังกาย พลังใจ และเวลาให้กับ การเรียน ทบทวนเนื้อหา ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ส่งงานที่ได้รับมอบหมายตรงตามเวลา และแสดงออกถึงความตั้งใจอันแน่วแน่ในการที่จะฟันฝ่าปัญหาหรืออุปสรรคต่างๆ เมื่อมีปัญหาไม่เข้าใจก็พยายามปรับปรุง แก้ไขให้ถูกต้อง เพื่อพัฒนาตนเองสู่ความ เป็นเลิศหรือประสบความสำเร็จตามที่มุ่งหวัง

ความมุ่งมั่นในการเรียน

หากกล่าวถึงความเป็นเลิศ การที่จะก้าวสู่ความเป็นเลิศได้นั้น จำเป็นต้องจะต้องอาศัยปัจจัยสู่ กระบวนการความเป็นเลิศ ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญ 7 ประการ (Seven Elements of Excellence) อันได้แก่ (พิสิฐวิทย์ ศรีหัตถกรรม. 2549: 22-23; อ้างอิงมาจาก Orlick. 2005: unpagged)

1. ความมุ่งมั่น (Commitment)
2. ความเชื่อ / ความเชื่อมั่นในตนเอง (Belief/ Self-Confidence)
3. การตั้งใจอย่างเต็มเปี่ยม (Full Focus)
4. การมองทางด้านดี (Positive Images)
5. ความพร้อมทางด้านจิตใจ (Mental Readiness)
6. การควบคุมการรบกวน (Distraction Control)
7. การประเมินอย่างสร้างสรรค์ (Constructive Evaluation)

ในองค์ประกอบทั้ง 7 นี้ พบว่า ความมุ่งมั่นและความเชื่อคือหัวใจของการก้าวไปสู่อำนาจเป็นเลิศ ทั้งสอง ปัจจัยนี้ทำให้เราเห็นศักยภาพของตนเอง เห็นความสำคัญของสิ่งที่กระทำและมีความอยากจะเป็นผู้ที่เก่งที่สุด ส่วน ปัจจัยที่สามถึงปัจจัยที่เจ็ดนั้น เป็นเรื่องของทักษะทางจิตที่ควบคุมความมุ่งมั่นและความเชื่อให้อยู่กับการกระทำ โดยตลอด ทั้งนี้เพื่อให้เกิดผลที่ยอดเยี่ยมที่สุด

บริคแมน (Choosakul. 2004, p. 9; citing Brickman. 1987, unpagged) ได้อธิบายว่า ความมุ่งมั่น (Commitment) เป็นการปฏิบัติอย่างต่อเนื่องและรับผิดชอบ เพื่อให้ได้ในสิ่งที่ตนเองต้องการและต้องมี ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยที่สำคัญ 3 ด้าน คือ

ปัจจัยด้านลบ ประกอบด้วย การเป็นปัจเจกบุคคล ไม่รู้จักเสียสละ ไม่รวมกิจกรรมหรือทำกิจกรรมที่ช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น

ปัจจัยด้านบวก ประกอบด้วย การเข้าร่วมกิจกรรมกับบุคคลอื่น ซึ่งก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดี เกิดความรัก ความหวังใจ ความปลอดภัย หรือการได้รับคำยกย่องชมเชย

ปัจจัยด้านบวกและด้านลบควบคู่กัน หากปัจจัยด้านลบชัดเจนกว่า อาจกล่าวได้ว่าบุคคลความพยายามที่จะลงมือทำกิจกรรมนั้นๆ แต่ในความเป็นจริงแล้วการกระทำนั้นๆ ไม่ได้เกิดขึ้นด้วยความพึงพอใจ หรือไม่พอใจ ไม่เต็มใจที่จะทำก็ได้ เมื่อเป็นเช่นนี้ย่อมส่งผลกระทบต่อกิจกรรมที่กำลังทำอยู่ คือการทำกิจกรรมนั้นอาจล่าช้าไม่ต่อเนื่อง หรือหยุดชะงักลงก็เป็นได้ในทางเดียวกัน หากปัจจัยด้านบวกชัดเจนกว่า บุคคลจะมีความสุข มีความตั้งใจ มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมนั้นๆ มีความพึงพอใจในสิ่งที่กำลังกระทำ รู้สึกว่าสิ่งที่ตนกระทำอยู่นั้นเป็นสิ่งที่ท้าทาย การทำกิจกรรมก็จะเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีคุณภาพ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กมลทิพย์ อัจหาญ (2553) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความมุ่งมั่นในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 13 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความมุ่งมั่นในการเรียนและพัฒนาโมเดลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความมุ่งมั่นในการเรียน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 1,500 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอนเครื่องมือที่ใช้เป็นแบบวัดและแบบสอบถามจำนวน 2 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 ใช้สำหรับเก็บข้อมูลจากนักเรียน แบ่งเป็น 5 ตอน ได้แก่ แบบวัดความสามารถในการเผชิญปัญหาและฟันฝ่าอุปสรรค มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ .517-.758 ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .921 แบบวัดความฉลาดทางอารมณ์มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ .517-.758 ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .921 แบบวัดแรงจูงใจ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ .517-.758 ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .921 แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคม มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ .517-.758 ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .921 และแบบวัดความมุ่งมั่นในการเรียน มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ .517-.758 ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .921 ฉบับที่ 2 เป็นแบบสอบถามความมุ่งมั่นในการเรียนของนักเรียนโดยให้ครูเป็นผู้ตอบ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงบรรยาย การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันและการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (SEM) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการเรียนอยู่ในระดับดีมาก และปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงต่อความมุ่งมั่นในการเรียน ได้แก่ การสนับสนุนทางสังคม แรงจูงใจ และความสามารถในการเผชิญปัญหาและฟันฝ่าอุปสรรค ตัวแปรที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อม ได้แก่ การสนับสนุนทางสังคม และแรงจูงใจ ส่วนตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมคือความฉลาดทางอารมณ์

วราภรณ์ ทองสว่างแจ้ง (2549) ได้ศึกษาการพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของลักษณะมุ่งอนาคตและความมานะอดุสาหะในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 500 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบวัดลักษณะมุ่งอนาคต มีค่าความเที่ยง 0.83 แบบวัดลักษณะมุ่งอนาคต มีค่าความเที่ยง 0.83 แบบวัดความมานะอดุสาหะในการเรียน มีค่าความเที่ยง 0.78 แบบวัดเจตคติต่อการเรียน มีค่าความเที่ยง 0.86 แบบวัดบุคลิกภาพ มีค่าความเที่ยง 0.82 แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู มีค่าความเที่ยง 0.80 แบบสอบถามสภาพแวดล้อมทางการเรียน มีค่าความเที่ยง 0.84 และแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง มีค่าความเที่ยง 0.77 ใช้โปรแกรม LISREL 8.5 ในการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ

ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อความมานะอุตสาหะในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย คือ ลักษณะมุ่งอนาคตและความคาดหวังของผู้ปกครองตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคต คือ สภาพแวดล้อมทางการเรียน ความคาดหวังของผู้ปกครอง เพศ และบุคลิกภาพ ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อความมานะอุตสาหะในการเรียน คือ สภาพแวดล้อมทางการเรียน ความคาดหวังของผู้ปกครอง เพศ และบุคลิกภาพ

ชาติรี หอมตา (2548) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุแห่งปัจจัยที่มีผลต่อความมุ่งมั่นในการเลือกเรียนต่อสายสามัญ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสกลนคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์และพัฒนารูปแบบของความสัมพันธ์เชิงสาเหตุแห่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความมุ่งมั่นในการเลือกเรียนต่อสายสามัญ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 396 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้นเครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 8 ตอน ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังของผู้ปกครอง มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .4717-.8427 ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .8836 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังในการศึกษาต่อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .5425-.9531 ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .9098 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังในการประกอบอาชีพ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .3741-.6329 ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .8616 แบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมทางสังคม มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .5868-.9137 ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .9004 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจจากเพื่อน มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .1888-.7396 ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .7249 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .5109-.9588 ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .8815 แบบสอบถามเกี่ยวกับมโนภาพเกี่ยวกับตนเอง มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .6401-.9172 ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .9274แบบสอบถามเกี่ยวกับความมุ่งมั่นในการเลือกเรียนต่อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .3316-.8992 ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .9195 ทาการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) โดยวิธีพี เอ คิว ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อความมุ่งมั่นในการเลือกเรียนต่อสายสามัญ ได้แก่ ความคาดหวังในการศึกษาต่อ และความคาดหวังในการประกอบอาชีพ ตัวแปรที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการเลือกเรียนต่อสายสามัญ ได้แก่ แรงจูงใจจากเพื่อน และมโนภาพเกี่ยวกับตนเอง ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อความมุ่งมั่นในการเลือกเรียนต่อสายสามัญ ได้แก่ความคาดหวังของผู้ปกครอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และค่านิยมทางสังคม โดยตัวแปรทั้งหมดสามารถอธิบายความแปรปรวนของความมุ่งมั่นในการเลือกเรียนต่อสายสามัญได้ร้อยละ 28.30

Trahan (2008) ได้ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบโมเดลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความมุ่งมั่นในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนคณิตศาสตร์ พบว่า การเห็นประโยชน์จากการนำเทคโนโลยีมาใช้และการโอกาสในการใช้เทคโนโลยีในการเรียนคณิตศาสตร์ สามารถทำนายความมุ่งมั่นในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนคณิตศาสตร์ได้ถึง 43.5 %

Kurz (2006) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ตนเองของครูเกี่ยวกับความสามารถในทางวิชาการกับความมุ่งมั่นในการประกอบอาชีพ พบว่า ระดับการศึกษาความสามารถทางสติปัญญา และการรับรู้ตนเองเกี่ยวกับความสามารถทางวิชาการ มีความสัมพันธ์กับความมุ่งมั่นในการประกอบอาชีพส่วนประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญไม่พบว่ามีความสัมพันธ์กับความมุ่งมั่นในการประกอบอาชีพของครู

Choi (1998) ได้ทำการวิจัยเรื่องโมเดลความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของความสามารถในการแก้ปัญหา การรับรู้ความสามารถของตนเอง ความมานะพยายาม ความวิตกกังวลและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาแคลคูลัส ซึ่งการดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเกี่ยวกับความสามารถในการแก้ปัญหาโดยการกำหนดองค์ประกอบด้านขอบเขตของความรู้ วิธีการในการแก้ปัญหา แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ขั้นตอนที่ 2 การตรวจสอบโมเดลความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างระหว่างความสามารถในการแก้ปัญหา ความวิตกกังวล การใช้ยุทธวิธีในการแก้ปัญหา การรับรู้ความสามารถของตนเอง ความมานะพยายาม และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาแคลคูลัส โดยใช้การวิเคราะห์สาเหตุ ผลการวิจัยพบว่าการวิเคราะห์องค์ประกอบเป็นไปตามสมมุติฐานและนักเรียนที่มีความรู้พื้นฐานเดิมดีกว่าแสดงว่ามียุทธวิธีในการแก้ปัญหา มีความวิตกกังวลน้อยและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าแต่อย่างไรก็ตามยุทธวิธีในการแก้ปัญหา และความวิตกกังวลไม่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของพวกเขา นักเรียนที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงมีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมโดยส่งผ่านความมานะพยายามของเขาต่อความสามารถในวิชาแคลคูลัส ในขณะที่การรับรู้ความสามารถของตนเองมีอิทธิพลทางลบต่อความวิตกกังวล และในภาพรวมความสามารถในการแก้ปัญหานักเรียนมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความสามารถในวิชาแคลคูลัสโดยส่งผ่านความมานะพยายามของเขา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการพัฒนาความมุ่งมั่นในการเรียนของนิสิตสาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม ชั้นปีที่ 1 คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งมีวิธีการดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาระดับความคาดหวังและความมุ่งมั่นในการเรียนของนิสิตสาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม ชั้นปีที่ 1 คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ขั้นตอนการรวบรวมข้อมูล

1. การศึกษาข้อมูลจากเอกสาร และสื่อต่างๆ เพื่อประกอบการพิจารณาออกแบบเครื่องมือที่จะใช้ในการเก็บข้อมูล พร้อมทั้งการหาคุณภาพของเครื่องมือ

2. เก็บข้อมูลกับนิสิตชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม จำนวน 90 คน โดยใช้แบบสอบถามที่ผ่านการหาคุณภาพเรียบร้อยแล้ว โดยมีค่าความตรงของแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน มีค่ามากกว่า 0.50 และได้นำไปทดสอบกับกลุ่มทดสอบจำนวน 30 คนเพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.874

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้การวิเคราะห์สถิติพื้นฐาน เช่น ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

เกณฑ์การแปลความหมายของข้อมูลแบบสอบถาม

คะแนนเฉลี่ย

แปลผล

4.21 – 5.00	ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคาดหวัง/ความมุ่งมั่นในการเรียนมากที่สุด
3.41 – 4.20	ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคาดหวัง/ความมุ่งมั่นในการเรียนมาก
2.61 – 3.40	ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคาดหวัง/ความมุ่งมั่นในการเรียนปานกลาง
1.81 – 2.60	ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคาดหวัง/ความมุ่งมั่นในการเรียนน้อย
1.00 – 1.80	ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคาดหวัง/ความมุ่งมั่นในการเรียนน้อยที่สุด

ขั้นตอนที่ 2 การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่อศึกษาหาเหตุผลของปัจจัยที่ส่งผลต่อความมุ่งมั่นในการเรียนของนิสิต

ขั้นตอนการเก็บข้อมูล

1. ดำเนินการสัมภาษณ์นิสิตทั้งชายและหญิง เพศละ 5 คน เพื่อสอบถามถึงประเด็นที่ได้รับจากขั้นตอนที่ 1 เครื่องมือที่ใช้คือแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง

2. สังเกตพฤติกรรมการเรียนและการใช้ชีวิตกับเพื่อนของนิสิตโดยใช้แบบสังเกต

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่ม มาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และวิเคราะห์สรุปแบบอุปนัย (Analytic Induction)

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศหญิง จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 20.88 และเพศชาย จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 79.12 มีรายได้ต่อเดือน (รายได้จากผู้ปกครองหรือทำงานพิเศษ) ส่วนมากไม่เกิน 5,000 บาท จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 54.95 รองลงมาคือมีรายได้ระหว่าง 5,000-10,000 บาท จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 และมีรายได้มากกว่า 10,000 บาท จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 16.48

ตารางที่ 1 ระดับความคาดหวังการเรียนการสอนของอาจารย์

รูปแบบการสอน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคาดหวัง
อาจารย์บรรยายอย่างเดียว	3.86	0.69	มาก
ท่านมีส่วนร่วมในการอภิปรายซักถาม	3.84	0.74	มาก
อาจารย์มอบหมายให้ทำรายงาน	3.92	0.89	มาก
อาจารย์มีโปรเจกต์ให้ดำเนินการพร้อมการนำเสนอ	4.10	0.96	มาก
ตัดเกรดแบบสอบอย่างเดียว 100%	3.45	0.78	มาก
มีรายงานและมีสอบปลายภาคอย่างเดียว	4.10	0.93	มาก
มีรายงานและมีสอบทั้งกลางภาคและปลายภาค	4.31	0.84	มากที่สุด

รูปแบบการสอน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคาดหวัง
มีคะแนนเช็คชื่อเข้าเรียน	4.78	0.64	มากที่สุด
เข้าเรียนหรือไม่เข้าก็ได้	3.67	0.86	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ความคาดหวังของนิสิตต่อการสอนของอาจารย์ โดยภาพรวม อยู่ระดับมากถึงมากที่สุด คือ ค่าเฉลี่ย ระหว่าง 3.45-4.78 โดยรูปแบบการเรียนการสอนที่นิสิตมีความคาดหวังสูงสุดคือ การมีคะแนนเช็คชื่อเรียน ค่าเฉลี่ย 4.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.64 ระดับคาดหวังมากที่สุด รองลงมาคือ มีรายงานและมีสอบทั้งกลางภาคและปลายภาค ค่าเฉลี่ย 4.31 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.84 ระดับคาดหวังมากที่สุด สำหรับตัดเกรดแบบสอบอย่างเดียว 100% มีระดับความคาดหวังน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.78 ระดับคาดหวังมาก

ตารางที่ 2 ระดับความมุ่งมั่นในการเรียน

ความมุ่งมั่นในการเรียน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความมุ่งมั่น
1. ด้านความตั้งใจ	4.15	0.77	มาก
1.1 ข้าพเจ้าศึกษาเนื้อหาที่จะเรียนล่วงหน้าก่อนถึงเวลาเรียน	4.30	0.78	มากที่สุด
1.2 ในเวลาเรียนข้าพเจ้าตั้งใจจดจ่ออยู่กับการเรียนเท่านั้น	4.21	0.81	มากที่สุด
1.3 แม้มีอุปสรรคในการเรียน ข้าพเจ้าจะพยายามผ่านมันไปให้ได้	4.09	0.76	มาก
1.4 ข้าพเจ้าเอาใจใส่ต่อการเรียน	4.38	0.68	มากที่สุด
1.5 ข้าพเจ้าสนใจอ่านหนังสือเพิ่มเติมนอกเหนือจากบทเรียน	3.78	0.78	มาก
1.6 ข้าพเจ้าทำการบ้านที่อาจารย์สั่งเสมอ	4.50	0.56	มากที่สุด
2. ด้านความกระตือรือร้น	3.35	0.67	มาก
2.1 ข้าพเจ้าอ่านหนังสือทบทวนบทเรียนด้วยตนเอง	3.42	0.89	มาก
2.2 นอกจากเรียนในชั้นเรียนแล้วข้าพเจ้าชอบศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม	3.31	0.56	มาก
2.3 เมื่อมีเวลาว่างข้าพเจ้าจะเข้าห้องสมุดเพื่อหาความรู้เพิ่มเติม	3.25	0.75	มาก
2.4 ข้าพเจ้าตื่นนอนแต่เช้าเพื่ออ่านหนังสือ	2.98	0.74	ปานกลาง
2.5 เมื่อมีข้อสงสัยในการเรียนข้าพเจ้ารีบค้นคว้าเพิ่มเติม	3.68	0.79	มาก
2.6 ข้าพเจ้ารีบไปมหาวิทยาลัยแต่เช้าเพื่อเตรียมตัวให้พร้อมก่อนเข้าเรียน	3.46	0.68	มาก
3. ด้านการทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย	3.90	0.58	มาก
3.1 เมื่อได้รับมอบหมายงานข้าพเจ้าส่งงานตามกำหนด	4.32	0.75	มากที่สุด
3.2 ข้าพเจ้าจะตรวจความเรียบร้อยของงานก่อนจะส่งอาจารย์	3.79	0.78	มาก
3.3 ข้าพเจ้าทำการบ้านส่งทันเวลาที่กำหนด	4.41	0.67	มากที่สุด
3.4 เมื่อได้รับมอบหมายงานข้าพเจ้าพยายามทำจนสำเร็จ	3.76	0.78	มาก

ความมุ่งมั่นในการเรียน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความมุ่งมั่น
3.5 เมื่อมหาวิทยาลัย/คณะจัดกิจกรรมข้าพเจ้าจะเข้าร่วมด้วยความเต็มใจ	3.45	0.98	มาก
3.6 เมื่อข้าพเจ้าได้รับมอบหมายให้ทำสิ่งใด ข้าพเจ้าไม่เคยละทิ้งหน้าที่ของตน	3.67	0.64	มาก
4. ด้านการพยายามแก้ข้อบกพร่องของตนเองเกี่ยวกับการเรียน	3.66	0.76	มาก
4.1 ข้าพเจ้ารีบแก้ไขเมื่อทำรายงานหรือการบ้านผิด	3.45	0.88	มาก
4.2 เมื่ออาจารย์ตรวจงานให้แล้วข้าพเจ้าจะนำกลับมาดูและแก้ไขสิ่งที่ผิด	3.21	0.75	มาก
4.3 แม้ข้อสอบจะยากแต่ข้าพเจ้าก็พยายามทำเต็มที่	4.53	0.76	มากที่สุด
4.4 เมื่ออาจารย์ตำหนิเรื่องความบกพร่องในการทำงานข้าพเจ้าจะปรับปรุงให้ดีขึ้น	3.89	0.77	มาก
4.5 เมื่อทำรายงานเสร็จข้าพเจ้าจะอ่านทบทวนเพื่อค้นหาข้อผิดพลาด	3.25	0.85	มาก
4.6 ในการทำงานหรือการบ้านข้าพเจ้าจะทำด้วยความคิดของตนเอง	3.64	0.79	มาก
ความมุ่งมั่นในการเรียนรวมทุกด้าน	3.77	0.81	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ความมุ่งมั่นในการเรียนโดยรวม อยู่ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.77 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.81 และทุกๆ ด้านก็อยู่ระดับมากเช่นกัน โดยด้านความตั้งใจ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ 4.15 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.77 รองลงมาคือ ด้านการทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย ค่าเฉลี่ย 3.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58 ด้านการพยายามแก้ข้อบกพร่องของตนเองเกี่ยวกับการเรียน ค่าเฉลี่ย 3.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.76 และด้านความกระตือรือร้น ค่าเฉลี่ย 3.35 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.67 ตามลำดับ

สรุปและอภิปรายผล

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ความมุ่งมั่นในการเรียนภาพรวมอยู่ระดับมาก และในทุกด้านย่อยก็อยู่ระดับมากเช่นกัน ได้แก่ ด้านความตั้งใจ ด้านการทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย ด้านการพยายามแก้ข้อบกพร่องของตนเองเกี่ยวกับการเรียน และด้านความกระตือรือร้น เช่นกัน อาจจะเป็นเพราะในชั้นปีที่ 1 นั้น เป็นช่วงชั้นที่เปลี่ยนผ่านจากนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา มาเป็นนิสิตในมหาวิทยาลัย จะทำให้เกิดการเตรียมตัวเตรียมพร้อม ตื่นเต้น การปรับตัว ทั้งการใช้ชีวิตในการอยู่หอพักและรูปแบบการเรียนการสอนที่ไม่คุ้นเคย ซึ่งผู้เรียนก็ได้มีความคาดหวังต่อการเรียนการสอนของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย ความคาดหวังของนิสิตต่อการสอนของอาจารย์ โดยภาพรวม อยู่ระดับมากถึงมากที่สุด โดยรูปแบบการเรียนการสอนที่นิสิตมีความคาดหวังสูงสุดคือการมีคะแนนเช็คชื่อเรียน รองลงมาคือ มีรายงานและมีสอบทั้งกลางภาคและปลายภาค สำหรับตัดเกรดแบบสอบอย่างเดียว 100% ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์เพื่อพัฒนาความมุ่งมั่นของผู้เรียน จำเป็นต้อง

ดำเนินการไปควบคู่กันทั้งการพัฒนาส่งเสริมความตั้งใจของผู้เรียนไปพร้อมกับพยายามจัดรูปแบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความคาดหวังของผู้เรียนให้มากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับ กมลทิพย์ อาจหาญ (2553) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความมุ่งมั่นในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารั้วมัย ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการเรียนอยู่ในระดับดีมาก และปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงต่อความมุ่งมั่นในการเรียนได้แก่ การสนับสนุนทางสังคม แรงจูงใจ และความสามารถในการเผชิญปัญหา และพันฝ้าอุปสรรค ตัวแปรที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อม ได้แก่ การสนับสนุนทางสังคม และแรงจูงใจ ส่วนตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมคือ ความฉลาดทางอารมณ์ และสอดคล้องกับสุรี เมืองทอง (2563) การศึกษาความมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนโรงเรียนปราจีนกัลยาณี จังหวัดปราจีนบุรี พบว่า นักเรียนผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 347 คน มีระดับความมุ่งมั่นในการทำงานในด้านต่าง ๆ อยู่ระดับมาก ได้แก่ การวางแผนการทำงานและดำเนินการจนสำเร็จ ทำงานอย่างมีความสุข มุ่งมั่นพัฒนางานและภูมิใจในผลงานของตนเอง ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีความรู้สึกที่ดีต่ออาชีพและหาความรู้เกี่ยวกับอาชีพที่ตนเองสนใจ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากผลการวิจัยสามารถกำหนดรูปแบบการพัฒนาความมุ่งมั่นในการเรียนของผู้เรียนดังนี้

- 1) ผู้สอนควรจัดรูปแบบการเรียนการสอนให้ส่งเสริมความตั้งใจของผู้เรียน โดยมีการตรวจงานหรือการบ้านที่มอบหมายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดแรงกระตุ้น มีการพัฒนาสื่อการสอน เตรียมการสอนให้ผู้เรียนเห็นถึงความตั้งใจสอน รวมถึงอาจจะต้องแจ้งแหล่งเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเตรียมตัวก่อนเริ่มเรียนได้ด้วยตนเอง
- 2) ผู้สอนต้องให้ความสำคัญกับรายละเอียดของงานที่มอบหมายให้ผู้เรียน เพื่อให้สอดคล้องกับความตั้งใจในการทำงานตามที่ได้รับมอบหมายของผู้เรียนเช่นกัน
- 3) ผู้สอนควรออกแบบการเรียนการสอนโดยอ้างอิงความคาดหวังของผู้เรียนต่อการเรียนการสอน ได้แก่ การกำหนดให้มีคะแนนความตั้งใจเข้าเรียน มีคะแนนทั้งการทำรายงาน การสอบกลางภาค และการสอบวัดผลปลายภาคเรียน สำหรับงานที่มอบหมายควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำเสนอหน้าชั้นเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความมุ่งมั่นในการเรียนของผู้เรียน

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากงบประมาณเงินรายได้คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประจำปีการศึกษา 2561

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

- กมลทิพย์ อัจหาญ. (2553). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความมุ่งมั่นในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2546). ภาพอนาคตและคุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- กุสุมา วีรชัยณรงค์. (2556). ผลการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กระบวนการปฏิบัติ. การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เจียรนัย ทรงชัยกุล. (2547). ทฤษฎีและกระบวนการให้คำแนะนำ. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ชม ภูมิภาค. (2548). เทคโนโลยีการสอนและการศึกษา. กรุงเทพฯ: ประสานมิตร.
- ชาติรี หอมตา. (2548). การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุแห่งปัจจัยที่มีผลต่อความมุ่งมั่นในการเลือกเรียนต่อสายสามัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสกลนคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการวิจัยการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จิตติพงษ์ โพธิ์ชื่น. (2551). ผลการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือแบบกลุ่มช่วยเรียนรายบุคคลที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- นุจรี สุดที่ป. (2555). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความมุ่งมั่นในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- น้ำเพชร สุจิตตกุล. (2554). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความมุ่งมั่นในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พิสิฐฐ์ ศรีหัตถกรรม. (2549). ความมุ่งมั่นในกมรเล่นกีฬายิมนาสติกของนักกีฬายิมนาสติกระดับเยาวชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ: นานมี บุคส์ พับลิเคชั่นส์.
- วัฒนา สุนทรชัย. (2550). "แรงบันดาลใจ," การสร้างแรงบันดาลใจไปสู่ความสำเร็จ. สืบค้นเมื่อ 20 มิถุนายน 2560, จาก <http://tulip.bu.ac.th/~wathna.s/goals2.htm>
- วารารณ ท่องสว่างแจ้ง. (2549). การพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของลักษณะมุ่งอนาคตและความมานะอดทนในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.

- สุรี เมืองทอง. (2563). การศึกษาความมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียนโรงเรียนปราจีนกัลยาณี จังหวัดปราจีนบุรี. สืบค้นเมื่อ 10 เมษายน 2564, จาก http://www.thaischool1.in.th/_files_school/25100245/workteacher/25100245_1_20191007-092326.pdf
- สุรวีทย์ อัสสพันธุ์. (2556). ผลของโครงสร้างเป้าหมาย ความเชื่อเกี่ยวกับความฉลาด และความมั่นใจในความฉลาดของตนเองที่มีต่อเป้าหมายเชิงสัมฤทธิ์และความมุ่งมั่นในการเรียนรู้เชิงพฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาในระดับปริญญาตรีสาขาครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์. ปริญญานิพนธ์วิทยาศาสตร์ดุสิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อมรรัตน์ กรมรินทร์. (2553). การเปรียบเทียบความมุ่งมั่นในการเรียนและเจตคติต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ดเขต 1 ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูและมีความเชื่อมั่นในตนเองแตกต่างกัน. วิชานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ภาษาอังกฤษ

- Choosakul, C. (2004). *The sport commitment model: Validating and structural relationships with Thai high school and intercollegiate athlete population*. Doctoral dissertation, Burapha University.
- Kahn, R. L. (1979). *Aging and Social Support in Aging from Birth to Death: Interdisciplinary Perspectives*. Colorado: Westview Press.
- Pender, N. J. (1987). *Health promotion in nursing practice*. New York: Appleton.
- Thoits, P. A. (1986). social support as coping assistance. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 54(4), 416-423.